

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a könyvtárában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasabos petisor tér-
fogata . . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
után . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Vármegyei törekvések.

Mikor az eszmék harcát a hatalmát veszélyeztetve látó uralom kivégezteti, a harcost mely sirba téteti és nagy követ hengerített rá, mert balgán azt hiszi, hogy az eszmét is sikerült eltemetni, és az a nagy szikla vagy kődarab elég súlytal bir, hogy az eszme dicsőségeltjes feltámadását megakadályozza.

Mikor a magyar szabadság hőseit az idegen uralom kivégeztette, nem elégedett meg, hogy a hőseket a jelzett módon örök sirjukban eltemettesse és őket ott tehetetlenné téve, törekvéseinek sikerét lássa, hanem e siker érdekében, tudva, hogy az eszme túléli hordozóját, azokat az intézményeket is igyekezett megölni, semmivé tenni, a nemzeti alkotmány keretéből kitörölni, a melyek a gyűlölt nemzeti eszme, szabadságtörekvések biztos sáncaival voltak.

Igy látjuk azt a történelem tanulságos lapjain, hogy a hol a nemzeti és szabadságtörekvések megsemmisítéséről volt szó, ott látjuk a hóhérkezet a nemzet szabadságtörekvései felett is: ott látjuk mindannyiszor a diplomatikus kézzel megteremtett aknákat, a melyekkel mindig és mindenkor szétrobbantani igyekezett elsőnek és első sorban a vármegyét.

Ez a tény egymagában elég, hogy a történelmi tanulságokból merített teljes öntudattal mérlegeljük a vármegyék jelentőségét a múltban, megfontolva azt is, hogy azok nemesak ellentállottak a robbantó erőknél, de tényleg nem egyszer egyúttal megmentői is voltak a nemzet alkotmányának és közszabadságának.

Az idők változtak, az intézmény mindig újabb és újabb állami és közművelődési feladatok végrehajtójának letéteményeseként kezd szerepelni, és ha nem is vitatjuk most, hogy mennyi erőt és biztosítékot képeznek a vármegyék az alkotmány és közszabadság terén, ha nem is

vitatjuk, hogy helyes volt-e a törvényhatóságokat fokról-fokra a centralizált állami törekvések érdekében egyik halálos csapás után a másikkal mérni, ha nem is vitatjuk, hogy elmúlt-e a veszedelem, a mely esetleg újból felidézését jelenti az alkotmány ellen irányuló orvtámadásoknak, ha nem is akarjuk kutatni, hogy nem ébredtünk-e fel ismét egy korszakra, a hol csak a nemzet ébersége és ellentállási képessége hiúsított meg messzire kinyúló jelentőségű kísérletet: még akkor és ezek ellenében is elég okunk van a vármegyékben pusztán közigazgatási szempontból oly tényezőket látni, a melyek nem a gúnyt, nem a bántalmat, de a komoly méltánylást és mérlegelést érdemlik.

Szűk volna a keret itt egy philippikát tartani a tulhajtott centralizmus ellen; szűk, hogy itt a mindent magába ölelő és felszívó állami törekvések mellett gondolkozva keressük hát a keretet, a hol az állam egyedei is megtalálják az őket a végrehajtásban és nem egyedül a törvényhozásban megillető jogokat, szélesebb körben, szűk volna kifejtteni, hogy akkor, a midőn a magyar nemzeti kultúrötökvéseket elhanyagoljuk a katonai moloch előnyére, a nemzeti törekvések jelszava alatt hirdetik az államosítást, s a közigazgatás államosításától többet várnak, mint a népnevelésügy széleskörű és bőkezű felkarolásától: ezeknek az eszméknek a kifejtésére lapunk kerete szűk, de egy tételt felállíthatunk, hogy a vármegyék nemesak alkotmányos, de közigazgatási téren is komoly szolgálatokat tehetnek a jövőben is.

Divatos jelszó azt manap kétségbe vonni, pedig csak egy igazságot kell elismerni, hogy intézmények ritkán roszak, csak inkább azokban van a hiba, a kik azt kezelik, a kik hivatva vannak abba a változó viszonyok szerint a megváltozott közszellemet belhozni.

Ép így szűk volna kimutatni, hogy a vár-

megyék intézményébe a helyes közszellemet nem hozták be.

Nézzük csak a fejlődött városokat, nem az autonómia elve uralkodik-e azoknál, és nem a közvirágzás korszakát mutatják-e fejlődésükben? És ha ott így van, miért ne lehetne ezt ép így a vármegyéknél aplikálni?

Igenis lehet, megtalálhatók arra az eszközök is, a melyek közül ezuttal csak egyet óhajtunk kiválasztani, mert sok van, s ezt azért, mert helyi viszonyainknál fogva a legközelebb fekszik.

Minden közigazgatást emberek végeznek, a kik műveltségük és képzettségük bizonyos meghatározott fokánál fogva képesítve vannak arra, hogy pályázzanak a vármegyei közigazgatás állásaira.

Az állás biztosít kettőt, s pedig köztisztességet („honos“ és „dekorum“, hogy a latinok mondták) és javadalmat.

A milyen mértékben van meg a kettő, abban a mértékben igyekszik ezen pályákra a tehetség, és még inkább, ha az előmenetel is biztosítva van.

Nos, a vármegyéknél a dekorum veszedelmesen megvan, a veszedelem pedig éppen az, hogy vele nincs arányban a javadalom, s ennek ismét két eredménye van, az egyik, hogy erre a pályára magánvagyon nélkül alig léphet valaki, s a legszebb tehetség is el van zárva, ha magánvagyonra nincs; a másik, hogy a ki kedvezőtlen magánviszonyok dacára is, vezetve rokonszenve vagy ambíciója által, erre a pályára lép, kénytelen a létküzdelem nem kicsiny harcát megküzdni.

És a küzdelem annál teljesebb, mert a közigazgatási pálya nemesak a kötelesség teljesítését, nemesak az állással járó társadalmi színvonalon való élést, hanem a legkisebb állástól föl a vármegyei első állásig nagyfokú és költséges reprezentációt igényel, kinek-kinek a saját

TÁRCSA.

Margit sirján.

Egy óhajom van még egyetlen épen:
Pihenni véled lenn a föld ölében,
Almodva bosszan, — édesen . . .
Jobb volna már, — mint egyre búban élve,
Hisz elröpült lelkem minden reménye,
Mióta nem vagy édesem . . .

Nem ad vigasztalást erdők magánya,
Nincs, a ki bántó búmat lássa, szánja.
Szemembe' most is köny fogan.
Egy szűzi tekintet ah! milyen jól esne,
Elszállna tőle tán' szívem keserve,
S mint egykor, élnék boldogan.

Szeretném újra még a méla estét,
S a kis madárkát, hogyha dalra kezdett,
Vigan susogó lomb között.
De nincs tekintet, nincsen szép madárdal,
Lombalkonyán a szellő sirva járdal,
Veled mind . . . minő . . . elköltözött.

. . . Jobb volna nekem is pihenni szépen,
Ott melletted, — szomorú fűz tövében,
Álmodni mély nagy álomok
Mint itt vesződni . . . egyre búban élve!
Hisz elröpült lelkem minden reménye,
Ki hozná vissza azokat?!

Követlek Margit nem sokára téged,
A fájdalom, a sok bán, majd eléget,
Ab! kinez . . . érzem . . . itt belül . . .
S ha majd leszálok néma sírgödörbe,
Felejt lelkem mind, mi fenn gyötörte,
Álmodhatunk — végtelenül.

Tompa Mihály papi vizsgálata. *)

Irta: S. SZABÓ JÓZSEF.

A kies Turócz partján, hol a bájos Sajó völgy már kiszélesedik, van egy kis falu: *Beje*. Közepén emelkedik a Szentmiklóssyok ódon, kuriális kastélya kettős, francia fedelével. Mellette nagy kiterjedésű park s körülötte apró házacskák. A faluban még több ur lakás és porta is van. A nyugoti szélén húzódik meg, néhány lépésnyire a Turócztól, a kisdud ref. fatemplom s mellette ugyancsak fából a harangláb.

Ennek a községnek a papja 1846. elején meghalt. Ki legyen az utódja, — ezen töprengtek az atyafiak. Volt közöttük olyan, a ki a betivasár alkalmával Rimaszombatban benézett esperes uramhoz, a nagy tudományú és az irodalomban is hirre emelkedett *Terhes Sámuel*hez, hogy kit is ajánlana hát ő kigyelme tulajdonképen az esperes azt mondta, hogy a tractusban az első káplánt válasszák meg, mert így kívánja a jó rend és ősi szokás. Ezt mondták mások is.

De nem ezt akarta az egyház főkurátora, *Dapsy Pál*. Fiatal, de máris hatalmas ember a vármegyén és tractuson egyaránt. A feje egy kis bibliotheca, a hol szépen rendben sorakoztak a tudományok, úgy vette őket elő, ha szüksége volt rá. Gyönyörűség volt hallgatni, ha beszélt. Vallásos buzgósága szinte mesébe illett. Nagy kedvteléssel gyűjtötte különösen az egyháztörténelmi adatokat s hagyott is hátra egy szép gyűjteményt.

Ez az ember a megyén túl tekintett s mikor a papválasztás ügyében előleges gyűlést tartottak, ezt mondta az ő tekintélyével és szavainak teljes súlyával:

— Édes atyámfiai! Tudok én egy papnak való embert Szombati születés, de csak hírből ismerem. Híre pedig olyan, hogy betölti már az egész országot, noha még egészen fiatal Gyönyörű verseket ír. Talán ismerik is a nótáit: „Virágos kenderem, elázott a tóba.“ meg aztán: „Télen, nyaron pusztán az én lakásom.“ Ez az ember: lesz nekünk jó papuak. Most ugyan juratus próbálna tenni, de hívjuk meg csak: ahogy én a lelkét ismerem, rögtön bucsut mond a prókátorságnak. Különb Patakon tanult s ott végezte a theológiát, a neve: *Tompa Mihály*.

*) Rezslet egy készülő nagyobb munkából.

— *Éljen Tompa Mihály!* — kiáltotta a nép s csakugyan meg is hívta őt egyhangulag Pestről papjának.

És Tompa szívesen fogadta a meghívást. Beteg volt, most hirtelen más emberré lett. Mintha új világ gyult volna lelkében. „Az elhagyott népet mi isteni, növelni, oktatni, deríteni.“

Mielőtt azonban papi állását elfoglalta volna, vizsgálatot kellett tenni neki akkori szokás szerint még az egyházmegyén. Ugyde már két és fél év óta nem foglalkozott a lelkipásztori szent tudományokkal, a mellett annyira beteg volt, hogy a Rókus-kórházban feküdt, azt kérte ennéltogva, hogy vizsgálata az ősi közgyűlésre halasztassék el. Meglett. A családott káplánok azonban ezt a körölményt is fegyverül használták ellenében és szitották lehetőleg az elégtelenséget.

No de elérkezett mégis a közgyűlés napja 1846. szeptember 16. Rimaszombatban tartották, a Tompa szülőhelyén a „Három Rózsa“ nagytermében. Megjelent Tompa is, a vasgyuró, erős ifju, és rokonszenves arcu, neves költő. De milyen vasvilla szemeket hánytat rá egyesek! A legtöbben azonban kálvínista nyíltsággal és magyar barátsággal fogadták a szerény ifjut.

Megkezdődött a censura. Tompát a közepre állították. Előtte ültek a tractus tisztviselői, a komoly censorok, háta megett nagy sokaság szorongott ülve, állva, ahogy lehetett. Mindenki hallani akarta a híres Tompát, a kit már akkor az egész ország számára vett. A vizsgálat ment is jól, Tompa emberül felelgetett, hiszen annak idején Patakon első emines volt A censorok most keresztbe vették és fogas kérdésekkel iparkodtak zavarba hozni. Különösen az első censor virtuskodott a cizfrábnál-cizfrább kérdések feltevésében. Épen az egyháztörténelmi jártak, mikor ezt a kérdést adta fel:

— Mondja meg öcsémuram, hogy a chalcedoni conciliumon kik voltak a főemberek? Beszéljen róluk!

Kinos csend következett erre. Tompa sápadtan, szemlesítve állott. Ily messzeeső aprólékos, mondhatni ezélatos kérdésre nem tudott felelni. A családottak táborra sugárzó arcczal suttogott: „Bukik.“ A közönség visszafojtott lélekzettel leste, mi lesz most.

E pillanatban az ajtó felől nesz hallatszik. Egy magas, nyulánk termetű, ifju pap alakja jelen meg s

hatáskörében és ily követelményekkel szemben megállani a helyet, pusztán a fizetésből, nehéz dolog.

Áll ez különösen vármegyénkben, a hol a *tisztviselők javadalmazása a lehető legrosszabb*, összehasonlítást téve más vármegyék fizetéseivel.

Nos, bátran kimondjuk, ha a vármegyék intézményét fejleszteni kívánjuk és fejleszteni kell, mert ki tudja, hogy az annyiak által óhajtott államosítás bekövetkezik-e, különösen a törvények után, vagy ki tudja, hogy nem-e az önkormányzati elv nagyobb hatású érvényesítésével lesz csak keresztül vihető; akkor már a jelenben is nem lehet örökké várni a bizonytalan jövőt, hanem hozzá kell látni minden téren, a vármegyey intézménybe ugyanazt a szellemet hozni, a melyet egy fejlődöttebb államélettől megvárhatunk, s mert ez czikkünkben egy különleges irányban kívántunk felszólalni, *hozzá kell látni, hogy a vármegyeyi tisztii fizetéseket is alapos revízió alá vegyük.*

Ha a vármegyével nem törődünk, ez önmagában azt jelenti, hogy azt máris feladtuk, pedig jó lesz e felett egy kicsit gondolkodóba esni.

Dr. Szeless Ödön.

Városi közgyűlés.

Látogatott közgyűlést tartott Rimaszombat r. t. város képviselő-testülete f. évi február hó 3-án Szabó György polgármester elnöke alatt, melynek érdek-es és változatos tárgysorozata szép számmal gyűjté egybe a városi ügyek iránt kiválóan érdeklődő képviselő testületi tagokat.

A közgyűlés első tárgya a községi jellegű elemi fiú- és leányiskolák államosításának kérdése volt. Kir. tanfelügyelőség hivatalosan értesítette a képviselő testületet, hogy a vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter a fölterjesztett szerződést jóváhagyta, utasítván a városi hatóságot, hogy az iskolák átadására vonatkozó szükséges intézkedéseket f. évi szeptember hó 1-ig saját hatáskörében tegye meg. Közgyűlés a városi tanácsot felhívta, hogy az iskola épület felülvizsgálásának megejtésére a műszaki hivatal kiküldöttét mielőbb meghívja s vele az átalakítások mikéntjét végleg állapítsa meg.

Majd a miskolczi kerületi kir. erdőfelügyelő hivatalos megkeresése tárgyaltatott, mely szerint a földművelésügyi m. kir. miniszter az erdőtelelő kihasználására iránt hozzá beadott kérvény elintézéséről utasította az előljárókat, hogy a város tulajdonát képező tamásfali erdőben a szákalaku legelőrészeket, a birtokosság érdekében mielőbb hasítsa ki. A közgyűlés a városi tanács javaslatát értelmében határozott, mely szerint a Gernyő jelöltségek ki a szükséges legelőnek s a legeltetés tárgyában felelősség intézkedések az illető miniszteriumhoz.

Az országos m. bányászati és kohászati egyesület köszönő átiratát, melyben az egyesület céljaira megszavazott 100 forint adományért hálás köszönetet mond, tudomásul vette.

Olvasatott a megyebizottsági határozat a városi képviselőtestületi tagok választása tárgyában, mely szerint a választást vezető bizottság elnökül Marton Jánost küldi ki, a közgyűlés pedig mellé biz. tagokul: Horváth János és Dapsy Józsefet választotta meg.

Elnöklő polgármester indítványára a jóváhagyott városi nyugdíj-alap szabályzat rendelkezéséhez képest, a nyugdíjalapot kezelő választmány tagjait megválasztották: Baksay István, Glauz Pál, Molnár József, Samarjay János és ifju Süteő István.

A városi tanácsnak a Gernyői földek hasznosítása tárgyában előterjesztett jelentése egész terjedelmében vál-

törtet a sokaságon előre. Akkor érkezett épen. Jobbról-balról is hallja, amint sugják neki;

— Siessen! buktatják Tompát! Nem tudja a chalcédoni concilium vezetőit.

Siet is, hogy elfoglalja székét az egyházmegyén, ahol jegyző. Mikor közre ér s látja ott szorongatott ifju társát, a kit akkor látott életében először, csak hirtől, műveiből ismert, bosszankodva, harsány hangon töri meg a esendét:

— Mi történik itt? Mit suttognak mindenfelé körül? Hát ha csakugyan emberekről akarunk hallani, nem helyén való volna-e az előttünk álló jeles ifjához s hozzánk illőbb kérdéseket tenni tel a soron levő egyháztörténetből? Beszélne például a magyar reformatio bajnokairól.

— Helyes, éljen, ugyan, erről beszéljen! — tört ki a nagyközönség — s éljenzett és tapsolt lelkesen a felszólalónak.

A főcensur ijedve hagyta rá:

— No hát arról beszéljen!

És beszélt felvidulva, pompásan az ő megragadó előadásával. Az egyházmegye dicsérettel emelte ki és örököltette meg jegyzőkönyvében vizsgálatát.

Mikor a cenzurának vége volt és beiktatták papi hivatalába, az őt jellemző egyszerűséggel és férfiasággal szólalt fel s ajánlotta magát az egyházmegye jóindulatába.

Aztán pedig odament a zöld asztalhoz, ahhoz a magas, nyulánk ifju paphoz, a ki őt a csávából kihuzta s szólt hozzá ellágyulva, hangosan, hogy a körülállók is meghallhatták:

— Fogadja az egész életre halálmat és barátságomat!

Kezét nyújtá, mit paptársra készséggel ragadt meg:

— Szerencse föl! Ijfu barátom! Teljesedjék e téren is benne vetett bizodalunk és reménységünk! Örvendek barátságának!

Igy szövődött az a benső és erős baráti viszony, melyet esek a halál tépett szét, amely a nagy költőt élte delén elragadta. Koporsója felett is ez a barátja sirta el bánatát. Ez a barátja, a ki még most is él szellemi és testi frissességben, 83 év terheivel vállain s egy szép, példászerű multtal háta mögött. Él, mint egy ősz patriarcha, hivatól körüljárjogva, közelben és távolban szeretve tisztelve: *Szentpétery Sámuel*, a pelsőczi reformatus pap.

tozatlanul elfogadtatott, s a tanács a bérbeadási feltételek megállapítására utasítottatott.

Érdekes vitára adott alkalmat városi polgármesternek az iránti jelentése, hogy a városi adóhivatalnál történt sikkasztás ügyében kiket terhel a felelősség! . . . Hogy pedig városunk jövőben a rendtelenségéből származó hasonló kellemetlenségeknek ne legyen kitéve, a városi adóhivatal ügykezelésére vonatkozó egy teljes tárgyalgossággal kidolgozott tervezetet terjesztett a közgyűlés elé, azt elfogadásra a legmelegebben ajánlván. A közgyűlés a bemutatott tervezetet némi módosításokkal elfogadta s azt megkintés és tanulmányozás végett 14 napra közzemlére kiténni rendelte.

Városi tanács beterveztette mérnökének a város tulajdonát tevő épületek értékének becslési munkáját, melyre nézve a közgyűlés utasította a városi tanácsot, hogy az új megyeház és a pénzügyigazgatósági épület kérdésének miként leendő megoldásai, esetről-esetre legyen jelentést a közgyűlésnek arról, ha valaki mint vévő jelentkezik és ajánlatot tesz egyik vagy másik épületének megvétele iránt.

Ezek után „a városi önkéntes tüzoltó-egylet” alapszabály tervezete és kérvénye terjesztetett a közgyűlés elé, mely a városi tanács és egy kiküldött szakbizottság véleményes jelentése és ajánlata folytán elfogadtatott, a tüzoltói szervezvények az illető egylet rendelkezésére bocsátattak s Michnay Gyula művezető alelnök részére a kért tiszteletdíj 150 frtban állapított meg. Az önkéntes tüzoltó-egylet parancsnokságába — a város képviselőtestületében — a rendőrfőkapitányon kívül még Barna Imre tiszteletbeli rendőrkapitány is kiküldi s a fizetéses tüzoltókat pedig az önkéntes tüzoltó egylet főparancsnoksága alá helyezi. Olvasatott továbbá Schweitzer David vásárbérlő kérvénye, melyben a májusi országos vásár napját május hó 12 és 13 napjaira áttétetni kérelmezi; ez iránti kérelmének helye ada ott.

Rieger György önhibáján kívül munkaképtelenné vált iparost és volt 48 as honvédet, kérelmére a városi szegények intézetébe felvenni rendelte. Uliszky János volt városi hajdu özvegyét pedig havi 2 frt segélyezésben részesíteni határozta.

A közgyűlés tárgyai kimerítettén, elnöklő polgármester a gyűlést bezárta.

Kaszinói közgyűlés.

Városunk régi tekintélyes társadalmi és kulturintézménye: a kaszinó f. hó 5-én délután tartotta évi közgyűlését *Kubinyi Aladár* elnöke alatt, s a szép számmal megjelent választmányi és rendes tagok élénk érdeklődése mellett.

A közgyűlést az elnök szép beszéddel nyitotta meg melyben az igazgatóság mult évi működéséről referált. A kaszinó belétele — ugymond jelentésében — a mult év folyamán is a rendes mederben mozgott, a tagok egymást megértve, egymást megbeesülve igyekeztek a társadalmi ellentéteket simogatni, az élet fáradalmait után szórakozásukat kellemessé tenni; politikai s más exclusiv nézetkülönbségek nem zavarták, s a szórakozás semmi irányban el nem fajult. A márcziusi ünnepnapok évfordulóját a kaszinó megünnepelte, s az ünnepélyt széles körű társadalmi ünnep-téve, a polgári körrel, mint testvéregegyüttel, hivatászerővel a vezérszerepet vitte.

A társadalmi élet élénkítésére a kaszinó sikerült estélyeket rendezett. Az egylet tagjainak száma 177—180 között változott, hat tagot ragadt el a halál, s különösen őszinte kegyelettel emlékezett meg az elnök dr. Szabó Samuról, városunk egyik elhunyt kiváló vezérfőfőiről, kit a kaszinó is méltán gyászol.

Az egylet pénzügyi helyzete, a mult évben is kedvezően alakult; a költségelőirányzatot szigorúan betartották, sőt megtakarítások is történtek, s ma az egylet vagyona 3500 frt 77 kr. A könyvtárt a mult évben is jelentékenyen gyarapították, s ez évre tervbe vették a Sárközy-féle könyvtár megvásárlását, mely ha sikerül, a könyvtár számban és értékben kiváló lesz s akkor fogják a könyvtárnoki állást is rendszeresíteni.

Az elnök így végzi tartalmas jelentését: „A kaszinó új helyiségre biztosításának kérdése is — reméljük — nem sokára előtérbe lép, a kiküldött bizottság tárgyalását újból megkezdeheti. A tervezett városi építkezések, különösen a vármegyeház építésének kérdése ez ideig oly függő helyzetet teremtettek, hogy a kaszinónak új helyisége megválasztásánál és biztosításánál esetleg e célból egy saját épület emelésének elhatározásánál, várakozó álláspontot kellett elfoglalnia, már csak a város eddig tapasztalt nagylelkűségére és jóindulatára tekintettel is; nem szabad volt oly lépést elhamarkodni, mely esetleg a város érdekeivel ellentétbe jutna. De a kaszinó saját jól felfogott érdeke is azt javallta, hogy az új helyiségre vonatkozó döntő lépését akkora tartsa fel, a midőn nemcsak magánosokkal állhat szóba, de a váro-tól vagy örök bérlettel biztosíthat, vagy valamelyik épületét tulajdonjogilag megszerezheti.”

Az élénk helyesléssel fogadott jelentés után *Perecz Samu* jegyző olvasta fel a pénztári jelentést, vagyonki-mutatást és költségelőirányzatot. E szerint 1898 ban bevét l volt: 3696 frt 81 kr., kiadás pedig: 3371 frt 06 kr. a maradvány tehát 325 frt 75 kr. Az egylet vagyona 3500 frt 77 kr., az 1899 re szóló költségelőirányzat szerint a bevétel 3530 frt 75 kr-ra s a kiadás 127 frt 19 kr. tőkésítendő összeg mellett ugyananyira van felvéve.

A közgyűlés a számadásokat tudomásul vette, s *Zachar Gusztáv* pénztárnoknak a felmentvényt köszönete és elismerése kifejezése mellett megadta.

Ezzel a közgyűlés az elnök életésével véget ért.

Hirek és vegyesek

Képviselői beszámoló. *Fáy István* a rimaszécsi kerület országgyűlési képviselője f. hó 12-ikén tartja Rimaszécsen a nagy vendéglőben beszámoló beszédét, mely elé a választóközönség élénk érdeklődéssel tekint.

Tompa papi pályájáról, melyről keveset tudnak, s mely oldalról a nagy költő tartalmas és irodalom-történeti szempontból is becses működését meg egyáltalán nem méltatták, S *Szabó József* debreczeni jeles tanár nagyobb művet szándékozik írni. E munkának egyik részletét közöljük lapunk mai számában. Megemlítjük itt,

hogy a kitünő tollu szerző által összeállított *Tompa re-liquiák*, melyekre már négy év előtt hirde ett *Ferenczy* miskolczi könyvkereskedő előfizetést, hosszas vajudás után — végre megjelennek, s az első kötet legkésőbb husvételre elbajja a sajtót. Szép volna, ha már a felállított Tompa szoborhoz vihetnénk e posthumus könyvet!

Eljegyzés. *Kohn Szerént*, *Kohn József* sajo-gömöri földbirtokbérő szép és művelt leányát — *Dr. Cziner Miksa* helybeli ügyvéd sógornőjét — f. hó 5-ikén eljegyezte *Klein Albert* berezkei (Zemplénmegye) földbirtokbérő Sajo Gömörön. Zavartalan boldogság kísérje a jegyes párt!

Kinevezés. Az igazságügyminiszter *Havasi János* rimaszombati kir. járásbírósi díjnotka a rimaszombati kir. járásbíróshoz irnokká nevezte ki.

Sipulusz Kokován. A „Budapesti Hirlap” országszerte ismert jelestollu tárczaírója *Rákosi Viktor* — irói nevén Sipulusz — f. hó 6-ikán Kokován tartózkodott s ott *Dr. Dub* földbirtokos szívesen látott vendége volt.

Halálozások. E hét a gyász hete volt. . . . Egy esomó gyászjelentés érkezett lapunkhoz. A társas-köreinkben még élénk emlékezetben levő *Csider László* m. kir. curiai bíró, ki a helybeli törvénytudósoknál kezdte szép karrierjét f. hó 6-ikán Budapesten 63 éves korában, boldog házassága 33-ik évében elhunyt. A rövid szenvedés után jobblétre szenderült jeles férfiú holttestét f. hó 7-ikén szentelték be Budapesten. A szertartáson megjelent *Erdély Sándor* igazságügyminiszter, *Szabó Miklós* kuriai elnök, *Czorda* Bódog másodelnök, *Sárkány József* táblai elnök s a kuriai és táblai bírák testülete. A holttestet f. hó 8-án ideszállították, s ma szerdán d. u. helyezették örök nyugalomra nagy részvét mellett a Dapsy-féle család sírboltból. A gyászesetről a család a következő jelentést adta ki: „*Csider László* Dapsy Emma mint hitves fájdalomtól megtört szívvel jelenti alólirottak, valamint az összes kiterjedt rokonság nevében, hogy felejtethetetlen forrón szeretett férje *Csider László* m. kir. curiai bíró ez évi február hó 6-án éjjel fél 1 órakor, életének 63-ik boldog házasságának 33-ik évében, rövid szenvedés után jobblétre szenderült. — A boldogult hült tetemei folyó hó 7-ikén délután 4 órakor fognak a gyászháznál: VI. próféta-utca 7. szám, az ev. reformatus egyház szertartása szerint megáldatni és folyó hó 8-án délután 2 órakor a rimaszombati családi sírhelyre a Dapsy-féle sírbolt csarnokából örök nyugalomra tetetni. — Budapest, 1899. február 6-án. — Áldás és béke drága poraira! — Özv. *Csider Antalné Richter Etelka*, *Korény Agostonné Dapsy Julia* és férje, *Dapsy Lajos* családjával, *Dapsy Frigyes* családjával mint sógorok és sógornők. Özv. *Bornemisza Józsefné Csider Julia* mint nővér *Huszthy Béláné* *Bornemisza Ilona* családjával, özv. *Marikovszky Istvánné Csider Gizella* mint unokahugok.

A Rozsnyó-egyházmegyei papság szomorodott szívvel jelenti, szeretett oltártestvérenek *Peschek Ferencz* kiérdemült plebanosnak élete 70-ik, áldozó-papságának 45-ik évében f. évi február hó 6-án, este 7 órakor, a balotti szentségek ájtatos felvétele után Rimaszombatban történt elhalálozását. A megboldogult földi maradványai, február hó 8-án d. u. 3 órakor fognak beszenteltetni, s a rimaszombati sírkertben földtemetésig tartó nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szentmisé áldozat február hó 9-én reggeli 8 órakor fog a Mindenhatóknak bemutatatni. Az örök világosság fényeskedjék neki!

A helybeli kir. pénzügyigazgatóságnak is gyászva van: *Scholz Vilmos* kir. pénzügyi titkár f. hó 2-ikán 47 éves korában házasságának 15-ik évében hosszas betegség után elhunyt. Temetése f. hó 3-ikán nagy részvét mellett ment végbe. A boldogult hült tetemeit még aznap Leibitzba szállították. Áldás és béke poraira!

A rozsnyói kath. főgimnázium tanári kara fájdalommal jelenti, hogy szeretett tanártársa, *Láng Aurél Gyula*, jászóvári prémontrai rendi kanonok s főgimn. rendes tanár, élete 27., áldozópapságának 3. s tanári működésének 2. évében, rövid szenvedés után, f. hó 3-án délelőtt 10 órakor Rozsnyón elhunyt. Folyó hó 5-én temették el. Áldás és béke lengjen porai felett!

A losonczi ág. hitv. ev. egyház mély megilletődéssel és bánatos fájdalommal tudatja *Báshak Ádám*nak 1840-ik év óta buzgó tagjának, 1875-ik év óta pedig fáradhatatlan érdemű felügyelőjének f. hó 2-án élete 83-ik évében történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemeit 4-én d. u. 3 órakor a templomból temették el impozáns részvét mellett.

Tulajdonos változás *Jellinek B.* és társa helybeli jőhrű és előkelő takereskedő czég nagy faraktárát átadta az üzletben eddig is működött *Eckstein Samunak*. Az új tulajdonos erről lapunk más helyén is értesíti a közönséget.

Az adó és az „ex-lex” A hétfőn tartott vármegyeyi közigazgatási bizottsági ülésen, élénk érdeklődést keltett *Tornyos György* kir. pénzügyigazgató havi jelentésének az a része, mely összehasonlítást tesz a tavalyi és idei januári adófizetés állapotáról. E szerint tavaly januárban betölt a vármegyében egyenes államadóból 24500 frt, az idén pedig 22300 frt, tehát 2151 frttal kevesebb mint az elmúlt év hasonló időszakában. Ezt a különbséget azonban távolról nem politikai indokok okozták, hanem az a kedvező körülmény, hogy az idén harminezzer forinttal kevesebb volt a *hátralek* mint tavaly, tehát természetes, hogy kevesebb hátralekből kevesebb bevétel folyhatott be.

Kereskedő ifjak bálja. A helybeli kereskedő ifjak egylete — mely életrevalóságának és létjogosultságának már igen sok alkalommal fényes tanujelét adta, — f. hó 5-én sikerült táncmulatságot rendezett. A bálon a kereskedő világ a számos képviselője jelent meg, s ott volt az egylet választmányának nagy része, élén dr. *Szeless Ödön*nel, az immár életerős egylet buzgó elnökével. A rendező bizottság gárdája dr. *Baksay Dezső* bálbizottsági elnök vezetése alatt ugyancsak kitett magáért, s gondoskodott arról, hogy a jelen volt szép hölgyközörső mindvégig kitünően mulasson, s csapongó jókedvben várja meg a hajnal pirkadását. A hölgyeknek a figyelmes rendezőség esmos tanzzenédeli kedveskedett. A négyeseket mintegy 40 pár táncolta. Tagadhatatlan, hogy a uerék kereskedő ifjuság — melynek multságai közkedveitűgnek váltak, — megérdemelné, hogy törekvéseit nagy közönség támogassa, s bálját is számosabb látogassák, de hisszük, hogy a lokkes ifjuság nem esügged el s továbbra is ébren fogja tartani a közönség ér-

deklódását. — A mulatságon következő hölgyek nevét jegyeztük fel: Asszonyok: Enyedy I. né, Weisz Adolfné, Lakner Emilné, Reisz Józsefné, Hecksch Bertalané, Braun Gyuláné, Klein Mórné, Bródi Bertalané, Gömöri Miksáné, Róth Gézané, Schlesinger J. né, Klein Lajosné, Spitzstein Sámuelné, Petró A. né, Kovács Andrásné, Kriskovics Jánosné, dr. Fráter Samuné, Böhm Jánosné, Einhorn Karolyné, Kohn Albertné, Blau Vilmosné, Vályi Ferenczné, Gyurkó Francziska, Lotkovits Albertné, stb. — Leányok: Reisz Izabella, Lichtner Etelka, Lichtner Fani, Einhorn Ilonka, Bródi Jolán, Kovács Erzsike, Leicht Jolánka, Schlesinger Emma, Juhász Erzsike, Fráter Gizella, Petró Anna, Róth Gizella, Braun Anna, Szalai Mariska, stb.

Felhívás a közönséghez. A Fehér-Kereszt egyesület nevében van szerencsénk mindazokat tisztelettel felkérni, kik taggyűjtő-íveket kapnak, hogy ezen íveket mielőbb beküldjék szíveskedjenek. — Rimaszombat, 1899. február 7-én. *Az elnökség*

Az idei sorozás, amennyiben az újonczintalék megszavaztatik, márczius hó 2-ikán kezdődik Rimaszombatban.

Új hivatal vármegyénkben. A földmívelési miniszter vármegyénkben, illetve városunkban új erdőhivatalt szervezett, mely az itteni és a borsodvármegyei erdőgondnokságok felett áll. Az újonnan szervezett hivatal élére egy erdőmester nevezetik ki, s két főerdész, két erdész és egy erdészgyakornok lesz oda beosztva.

Helyreigazítás. A nagyörzei népbank részvénytársaság közgyűléséről szóló, lapunk múlt számában közölt hirdetésben a gyűlés napja tévedésből február hó 9-ikére van téve. Tudatjuk az érdeklődőkkel, hogy a gyűlés február hó 19-ikén lesz Nagy-Rözcén.

Lukovistye község külön postahivatal felállításáért folyamodott, a kereskedelemi miniszter azonban a kérelmet nem teljesítette, hanem nevezett községet a ráhói postahivatalhoz csatolta.

A tűzoltó bál f. hó 11-én fényesnek ígérkezik az összes jelek szerint. Nagyban készül arra a társadalom minden rétege, és a kiadott jelszó, hogy a mulatságon festelen szívélenség és otthonosság uralkodjék, vonzó hatással hódít mindenütt. Nagy számban készül a polgárság, a városi és megyei intelligencia, s így előre láthatólag a bál a farsangi idény egyik leglátványosabb mulatsága lesz. A bálon úgy a városi, mint az önkéntes tűzoltók egyenruhában fognak megjelenni.

Évi közgyűlés. A rimaszombati polgári olvasókör f. hó 12-én (vasárnap) d. u. 3 órakor tartja rendes évi közgyűlését, melynek tárgysorozata ez: 1. Elnöki megnyitó. — 2. Az 1898 évi közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása. — 3. Jelentés az egyet 1898-ik évi működése eredményéről. — 4. Bizottsági jelentés az egyleti pénztári számadások megvizsgálásának eredményéről. — 5. Az 1899. évi költségelőrányszat betérjesztése. — 6. Választmány előterjesztése az alapszabályok módosítása tárgyában. — 7. Tiszteviselők választása. — 8. Az új választmány megalakítása. — 9. Indítványok, előleges bejelentések.

Új város háza Putnokon. A jó putnokiak már régóta restellették, hogy városuk tulajdonképpen egy nyomorult viskó, mely nem érdemli meg a ház nevet, annál kevesebbé egy város háza nevet, és vágyaik netovábbja ott culminált, hogy új megfelelő hajlékot építhessenek maguknak. A derék kisváros képviselő testülete sok ambícióval és nagy megerőltetések után végre elérte célját: oly remek város házat építettek, mely díszére válnék egy nagy városnak is. A terjedelmes, emeletes épület földszintjén van a jegyző lakása és öt szép bolt helyiség; az emeleten pedig van a négy szobából álló hivatalos helyiség, egy gyönyörű tanács terem és három privát lakás. Az épület Szilvássy Nándor rosznyói építőmester tervei szerint, és Pitta L. pót helybeli építőmester módosításaival Földy és Vilovits újpesti vállalkozók által 57000 frt költséggel épített fel. Az építési munkálatokat Juraskó Jakab kir. főmérnök vezette, ki az építés folyamata alatt ismeretes szakértelmével sok oly észszerű módosításokat javasolt, melyek az épület középületi jellegét nagyban emelték. A helybeli kir. államépítészeti hivatal a napokban felül vizsgálta az építkezést, a midőn az impozáns és eszes épület végképen átvétett a vállalkozóktól, kik igen derék és kifogástalan munkát végeztek. A midőn egy megyénkbeli kisvároska eme haladását örömmel regisztráljuk, önkénytelenül felsőhajtunk és lelki szemünk előtt elvonul Gömörvármegye új székházának monumentális terve.

Fegyelmi eljárást rendelt el a vármegyei közgyűlés bizottság, a kir. tanfelügyelő előterjesztése folytán Jánosi község elöljárósága ellen azért, mert a nevezett elöljáróság az ev. ref. iskolázék jelentése szerint a tanköteles gyermekek iskolába járását hanyagol ellenőrizte, s a nagyszámu mulasztók szülőivel szemben a törvény szigorát nem érezte.

A Rimabánya-kokovai vasut érdekeltsege kifogást tett az ellen, hogy a vonal a vállalkozók terve szerint a réteken szándékolttat vezetni. Vármegyénk alispánjának közbenjárására a vállalkozók újabb tervet fognak kidolgozni, mely minden helyi kívánalom lehető figyelembe vételével a magán érdekek sérelmeinek elkerülését biztosítani fogja.

Újtás a postán. Mint értesülünk, a helybeli postahivatalba a csomagok a jövő héttől kezdve a dél-élelt 9 órai vonattal is fognak érkezni, mi által a közönség csomagjaihoz már a délelőt folyamán hozzájuthat.

Műkedvelői előadás. A tiszolci „magyar kaszinó” saját háza alapítókének gvarapítására február hó 12-én (vasárnap) a városi vendéglő nagytermében táncszal egybekötött műkedvelői előadást rendez. — Szinre kerül: „Valami hibája van” Vigjáték 1 felvonásban. Irta: Gondinet. Fordította: Gabányi Árpád. Személyek: De Lussan André, orvos; Tinschmidt Emil, Cecile, neje; Karczag Józsefné, Balancourt, magánzó; Hannák Manó, Nanette, szobaleány; Fekete Elemérné. — Ezt követi: „Süketnek kell lennie” Vigjáték 1 felvonásban. Irta: Moinout Erich. Fordította: Cziner Miklós. Személyek: Damoiseau; Parák Lázár, Eglantine, leánya; Kahle Anna, Flaeide; Leskó Lajos, Bonifác; Hegedüs Zoltán, Biztos; Kardos Miklós.

Érdekes látogatója volt múlt hó 30-án a gróf Eszterházy-féle cognac-gyárnak, mely most már ketre is sikeresen exportál, Abdallah Ben Sayd Tarik

tifliszi kereskedő személyében, ki európai üzleti útjában Budapestre is betért, hogy többek között nevezett gyár főképviseletét is megszerezze magának. Sarkány Arnold vezérigazgató ama kérdésére, hogy miképen fogja összeegyeztetni a nagy mennyiségben vásárolt cognac eladását a Korán tilalmával, mosolyogva válaszolt a barna kereskedő: „Italnak tilos, de hát segítünk magunkon s recipén iratunk cognacot a doktorral, orvoságot venni pedig a Korán nem tiltja!”

25 év múltán. Azon tényezők között, melyek nagy mértékben hozzájárultak a hazai mezőgazdaság és kertészet baladásához, az elsők között látjuk a *Mauthner* Ödön magkereskedő cégét, mely az idén ünnepli fennállásának 25 éves jubileumát. E cég működését mindennél elismeres és méltánylás kísérte, és hogy többet ne említsünk, a cég tulajdonosát a Ferenc József-rend és az orosz Szt. Anna-rend lovagkeresztjével és a bolgár nemzeti rend tisztikeresztjével tüntették ki. Ezenkívül a *Mauthner* cég és kir. udvari szállító és évek óta szállítja a Felső kastélyai és birtokai magzükségletét az egész osztrák-magyar monarchiában, továbbá több királyi tejedelmi, főhercegi és hercegi udvarnak is szállítója. A Mauthner féle magvak különben 27-szer lettek bel és külföldi kiállításokon első díjakkal kitüntetve. A jubileumi főárjegyzéke — melyet a cég kívánatra ingyen és bérmentve küld, — valódi remekmű, egy kitünő növénytermelési utmutató, nemcsak a benne előforduló számtalan tenyésztési utasítások, hanem a megragadón szép és hű *növényfényképek* miatt is. Legjellemzőbb, hogy a főárjegyzék nem a rendelő rovására ilyen fényes, mert a magvak tekintve az ismert kitünőséget és föltétlen megbízhatóságot, sokkal olcsóbbak, mint bármely másik magyar vagy külföldi cégénél, hanem a Mauthner cég rengeteg forgalmában leli magyarázatát és elég érdekes megtudni, hogy említett árjegyzék költségeit az összes rendelésekre megosztva, *egy rendelésre nem egészen 3/4 kr esik.*

Vadászterület bérbeadása. A jánosi-i vadászterületet hat évre kibérelte *Ragályi* Gyula földbirtokos évi 50 frtért.

Életunt pinczérnő. A vásártéren levő Hunyadi-vendéglő pinczérnője *Mikulik* Vilma f. hó 4-ikén forgópisztolyal halantékába lőtt. Nagyobb kárt azonban nem tett magában, miután a löveg csak nagyobb sebet ejtett a bőrön, s remélhető, hogy a 22 éves életunt pinczérnő sebéből csakhamar felépül. A szerencsétlen leányt beszállították a helybeli közkórházba.

Nyilvános számadás. A klenózi magyar olvasókör által 1899 évi február 1. könyvtára javára rendezett táncmulatságról:

Bevétel	45 frt 50 kr.
Kiadás	14 frt 60 kr.
Maradvány	30 frt 90 kr.

Felülfizettek 4 frt 50 krt: *Mariássy* Gyula, *Áronffy* Ernő, 2 frt: *Argay* György, 1 frt: *Ragályi* Kálmán, *Rasztoczky* Pál, *Dr. Bleier* Leó, *Hruska* János, *Figuli* Pál, *Faluba* János, *Klein* Herman, *Krik* Gyula, *Lipták* Endre, 50 krt: *Dalmay* Kálmán, *Altstädter* Károly, *Helyvig* Ede, *Kiesiny* Pál, *Tomo* Mihály, *Engler* Pál és *Putra* Ede. — A nagylelkű adakozóknak köszönetet mond *a választmány.*

Felelős szerkesztő: LUKACS GÉZA.

Nyiltér *)

Értesítés

Van szerencsénk tisztelt vevőinknek és a nagy közönségnek becses tudomására hozni, hogy itteni épületfa raktárunkat üzletünkben évek óta működő

ECKSTEIN SAMU

urnak adtuk át, s öt további jóindulatukba melegen ajánljuk.

Kiváló tisztelettel **Jellinek B. és Társa,** fakeskedők Rimaszombat.

Hivatkozással a fenti értesítésre tisztelettel van szerencsém tudatni, hogy az általam átvett faüzletet — miként azt elődeim teték — ezután is a közudomásra szolid és realis alapon fogom vezetni, s arra fogok törekedni, hogy tisztelt vevőimnek s a nagy közönségnek teljes megelégedését és becsülését kiérdemeljem.

Szíves jóindulatát s partfogását tiszteletteljesen kérve vagyok Rimaszombat 1899 évi február hó 1-én

Kiváló tisztelettel **Eckstein Samu,** fakeskedő Rimaszombat.

*) E rovatban közöltékért felelősséget nem vállal a Szerk.

Magán-hirdetések.

4000 hold erdőbirtok

Gömörmegyében megvételre kerestetik. **Czim** kiadóhivatalban.

Meghívás.

A jolsvai takarékpénztár XXXIII-ik

RENDES KÖZGYÜLÉSE

f. év február hó 22-én d. u. 2 órakor fog saját helyiségében megtartatni, melyre a t. cz. részvényesek tisztelettel meghívattak.

T á r g y a k:

1. A közgyűlési elnök választása.
2. Az intézet állásáról és a lefolyt évi eseményekről teendő vezérigazgatói jelentés.
3. A felügyelő bizottságnak a lefolyt évi üzletszámadás és mérleg megvizsgálásánál szóló jelentése.
4. Az osztalék megállapítása.
5. Az igazgatóság és felügyelőség részére a felmentvény megadása iránti határozat hozatal.
6. Netaláni indítványok.

Jolsván, 1899. év február hó 2-án.

1-2 **Az igazgatóság.**

Meghívás.

A nyústyai takarékpénztár részvénytársaság

XIII-ik évi rendes közgyűlése

1899. évi február hó 26-án, d. u. 2 órakor

az iskola tantermében fog megtartatni, melyre a t. cz. részvényesek tisztelettel meghívattak.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság és a felügyelő bizottság jelentése az 1898. évi üzletéről.
2. Mérleg jóváhagyása, felmentvény megadása és a nyereség felosztása iránti határozathozatal.
3. Indítványok.

Kelt Nyústyán, 1899. február hó 5-én.

Az igazgatóság.

Eladó széna és szalma.

Pusztaszabadkai bérbirtokomban 1000 métermázsza kitünő **régi széna**, 500 métermázsza jó **árpa- és zabszalma** és mintegy 1000 métermázsza **őszi alomszalma** egészben vagy részletekben eladó.

Rimaszombat, 1899. január 30.

Hennyey Kálmán.

2-3

Hirdetmény.

5966. tkvi szám. — A rimaszombati kir. tvszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a rimaszombati takarékpénztár végrehajtónak **Rózsa Máténé és társai** végrehajtást szenvedők elleni 390 frt s jár. iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést, az 1881. évi 60. t. cz. 144. és következő §§-ai értelmében, a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Rimaszombati városban fekvő, s a rimaszombati 654. sz. tjkvben A. 1. sorszám alatt foglalt Rózsa Máténé szül. Jaskó Mária nevére $\frac{1}{8}$, Rózsa Sándor nevére $\frac{1}{8}$, Szűcs Imréné szül. Rózsa Mária nevére $\frac{1}{8}$, Kubik Ferencné szül. Rózsa Irma nevére $\frac{1}{8}$ és kiskorú Rózsa Ferenc nevére $\frac{1}{8}$ -ad részben irt 103. hrzi és 58. összeírású számú ház és belsőre az 550 frt mint az utóajánlattal megajánlott kikiáltási becsár mellett elrendelte, annak megtartására határnapul **1899. évi márczius hó 6-ik** napjának d. e. 10 óráját tűzte ki, mely alkalommal a fent körülrít ingatlanok becsáron alól nem fognak eladatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10% -át azaz 55 frtot készpénzben vagy az 1882. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett és az 1881. évi november 1. én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt, az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1899. évi január hó 12-én.

Vozáry, kir. tvszéki bíró.

Pályázat erdőöri állásra.

Tiszolci nagyközségnél egy erdőöri állás betöltése végett pályázat hirdettetik.

Ezen állomással 216 frt évi fizetés, illetményfa és a feltevedett erdei kihágások $\frac{1}{3}$ -ad része van összekötve.

Az ezen erdőöri állást elnyerni óhajtok felhivatnak, hogy sajátkezűleg irt kérvényeiket, erkölcsi és orvosi bizonyítványokkal felszerelve alólírott előjárósághoz nyújtsák be.

3-3

Községi előjáróság.

Hirdetmény.

5344. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Dr. Krausz Gyula** ügyvéd által képviselt **Kohn Albert** végrehajtónak **Végh Bodor István** végrehajtást szenvedők elleni 46 frt s jár. iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t. cz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Osgyán községben fekvő s az osgyáni 78. sz. tjkvben A. I. 2-17. sorszám a foglalt egy egész urbéri telekből Végh Bodor István B. 10. a. $\frac{1}{4}$ -ed résznyi birtokilletőségére (vagyis $\frac{1}{4}$ -ed urbéri telekre) a C. 1. a. Végh Bodor szül. Timár Erzsébet javára bekebelezett özvegyi jog épségben tartása mellett az 563 frtban és az osgyáni 238 sz. tjkvben A. I. 1. sorsz. a foglalt 96. hrsz. és 65. összeírású számú házból Végh Bodor István B. 2. a. $\frac{1}{4}$ -ed résznyi birtokilletőségére a 198 frt kikiáltási becsárban, a C. I. a. Végh Bodor szül. Timár Erzsébet javára bekebelezett özvegyi jog épségben tartása mellett fent ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, annak megtartására határnapul **1899. évi február hó 21-ik** napjának d. e. 10 óráját Osgyán községben a község házához tűzte ki, mely alkalommal a fent körülrít ingatlanok a becsáron alól is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak kikiáltási ár 10% -át, azaz 56 frt 30 kr. és 19 frt 80 krt készpénzben vagy az 1882. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett és az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Rimaszombat, 1898. évi november hó 29-én.

Aldorffer, kir. tszéki bíró.

Kerestetik

Rimaszombaton egy 5, esetleg 6 szobából álló lakás szükséges mellékhelyiségekkel és kerttel május hó elsejére. Szíves ajánlatok a bérösszeg megjelölésével a lap kiadóhivatalába kéretnek.

Meghívás.

A nagyrocezi népbank részvénytársaság t. részvényesei Nagy-Röczén, az intézet saját házában f. 1899. évi február hó 19-én, d. u. 2 órákor tartandó

RENDES KÖZGYÜLÉSRE

tisztelettel meghívhatnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Közgyűlési elnök választása.
2. Igazgatósági és felügyelő-bizottság jelentése.
3. Mérleg és számadás jóváhagyása.
4. Tiszta jövedelem felosztása.
5. Felügyelő-bizottság választása.
6. Netaláni indítványok.

Az igazgatóság.

Az eredeti vagyon-mérleg, a közgyűlés elé terjesztendő jelentések és javaslatok a keresk. törvény 198. §-a értelmében a közgyűlést megelőző 8 napon át az intézet helyiségében délelőtt 9—12 óráig megtekinthetők.

Kiadó lakás.

A Kossuth és Szentpéteri-utcák sarkán levő 7 szoba, 2 konyha, és megfelelő mellékhelyiségből álló emeleti lakás f. év május elsejétől bérbe adandó. Értekezhetni ifj. Sütőheő István ügyvéd ural. 3-*

Hirdetmény.

63. ár. szám. — Önkéntes árverés tárgyát képező Rimaszombat városában fekvő, a rimaszombati 522-ik sz. tjkvben foglalt néhai Ecseghy József örökösai tulajdonáttevő Deák Ferencz utcai 672 hrzi számú belterületen levő emeletes ház, az emeleten hat szoba, két konyha, két kamarából, a földszinten vendéglő és kávéházul használt hat szoba, két konyha, két pinczéből, az udvarban két szoba, konyhából álló lakással s udvarral 925 □-öl kerületben, 675. hrzi szám alatt 336 □-öl udvari kertből, 673. hrzi számon levő földszinti kőház, 3 szoba, előcsarnok, konyha, pincze, udvarból, valamint a 674. hrzi számon épült, gyertya-mártó műhely, bolti helyiség s ezeknek melléképületeiből álló ingatlanosság.

Szab. Rimaszombat város árvaszéke által eszközöndő ezen önkéntes árverés megtartásának határideje 1899. évi február hó 27-ik napjának d. u. 2 órája a városi árvaszék hivatalos helyiségében ezennel kitzetlik, melyre a venni szándékozók meghívhatnak. Az árverési feltételek ugyanott, valamint **Institóriusz Endre** városi árvaszéki ügyésznel megtekinthetők.

Kikiáltási ár 30000 frt osztrák értékben, melyen alól a fenti ingóság el nem adatik.

Kelt szab. Rimaszombat r. t. város árvaszékének 1899. évi február 1-én tartott üléséből.

Szabó György,
ár. elnök.

Urbán Ferencz,
ár. előadó

Bérbeadó birtok.

Nógrádmegye Szirák város határában egy 1200 holdas kitünően felszerelt birtok bérbeadó. — Az évi bérösszeg 3000 frt. Felvilágosítást ad

2-2 Kirner József Losonczon.

Póthirdetmény.

5380. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Gömörmegyei takarékpénztár és hitelbank végrehajthatóan Osgyáni István rimaszécsi lakos végrehajtást szenvedő elleni 580 frt s jár. iránti végrehajtási ügyében a 4755/898. sz. alatt kibocsátott árverési hirdetményben a rimaszombati 402. stjkvben A. 3., 7. és 11. sorsz. a. foglalt 1414., 2883. és 2637. hrszámú ingatlanokból Osgyáni István 1/2-ed résznyi birtokilletőségére 100 frt-bau és a rimaszombati 1121. sz. tjkvben A. 1. sorszám alatt foglalt Osgyáni István nevében álló 534. hrszámú ingatlanra 2800 frt kikiáltási árban a rimaszombati kir. törvényszék telekkönyvi helyiségébe 1899. évi február hó 27-ik napjának délelőtti 10 órájára kitzűzött árverés az 1881. évi LX. t. cz. 167. §-a értelmében Dr Krausz Gyula ügyvéd által képviselt Tóth József rimaszombati lakos végrehajtható érdekében és 31 frt 44 kr. tőke és járulékaik kielégítése végett is meg fog tartatni.

Miről I. Dr. Cziner Miksa ügyvéd. 2. Dr. Krausz Gyula ügyvéd rimaszombati. 3. Osgyáni István rimaszécsi lakos értesítettnek.

Rimaszombati kir. törvényszék, mint tkvri hatóság. Rimaszombat, 1898. november hó 28

Vozáry, kir. tszéki bíró.

Kiadó lakás.

Losonezy-utca 13. sz. a egy 3 szoba, konyha, kamra, záros külön pad és fatartóból álló lakás május hó 1-étől bérbe kiadó. — Értekezhetni a tulajdonos özv. Stelkovich Istvánnal.

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb, mint a legrágábbaké.

Ára darabonkint 3 forint.

Jótállás mellett, míg a készlet tart. Hozzá ezüstös óraláncz 60 krajezár.

Önberetváló készülék.

Fox valódi sodingeni gyártmány, sok kiállításon kitüntettel gyakorlás nem kell Megvágás kizárva Tiszta és kényelmes munka Bőrbetegségtől megment Tartós és pénzmegtakarító.

Darabja 3 forint.

A penge *** esillagos aczéből és a többi részei alpaceéből vannak

Egy külön penge hozzá 1 forint. 15—26

Megrendelhető:

POLLÁK SÁNDOR főbizományosnál

Budapest, V., Kálmán-utca 17.

Gyűjtőknek 5 darab után egy ingyen küldetik.

Eladó,

esetleg bérbe is kiadó a **Ferenczy-utca 12. számú ház**, hozzátartozóival, gazdasági épületekkel, kert és mögötte két hold szántófölddel. Értekezhetni ugyanott a tulajdonossal.

Pályázat erdőőri állásra.

Jolsva r. t. városánál egy erdőőri állás megüresedett, melyre ezennel pályázat hirdettetik.

Ezen állással a következő javadalmasok vannak egybekötve:

Évi fizetés 240 frt készpénz, havi előleges részletekben, 10 frt lakbér, esetleg természetbeni lakás, 8 úrm. keménytűzifa, egy öltözet téli, egy öltözet nyári ruha és a fa eladások után egy bizonyos, de évenként változó osztalék.

Felhívhatunk mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtnak, hogy az erdőörvény 37. §-ban előírt, s kellőleg felszerelt folyamodványaik, eddigi szolgálati, valamint a magyar és tót nyelveknek birását igazoló bizonyítványaikat alólírotthoz **folyó évi márczius hó 1-ig** nyújtsák be.

A kinevezendő erdőör állását f. évi április hó 1-vel elfoglalni köteles.

Jolsva, 1899. február 1.

1—2

Bazilidesz Gusztáv, polgármester.

Meghívó.

A Gömörmegyei Takarékpénztár és Hitelbank részvénytársaság

I. évi rendes közgyűlését

1899. évi február hó 16-án, d. e. 9 órákor fogja a „Három Rózsa“ vendéglő nagytermében megtartani, melyre a t. részvényes tag urak oly figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy azon esetben, ha a szavazati jogaikkal élni óhajtanának, részvényeiket az alapszabályok 20. §. alapján intézetünk pénztáránál a közgyűlést megelőzőleg legalább 8 nappal letéteményezni sziveskedjenek.

TÁRGYAK:

1. A közgyűlési elnök választása.
 2. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentései a lefolyt üzleti év eredményéről és javaslata a nyereség mikénti felosztása iránt.
 3. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése.
 4. Egy igazgatósági tanácsos választása.
 5. A felügyelő-bizottság választása a ker. törvény 194. §-a alapján.
 6. 16 választmányi tag megválasztása.
- Rimaszombat, 1899. évi január hó 23. án.

Az igazgatóság.

Vagyon.

Zármérleg 1898. év végén.

Teher.

Váltókban	361502	—	Részvény tőkeben	100000	—
Jelzálog kölcsönben	34920	—	Tartalék alaptan	764	80
Előlegben	6736	—	Betét és tőkésített kamataiban	180899	91
Pénzmaradványban	2528	30	Visszleszámított váltókban	120622	—
Leltárban (10 % avulás levonással)	1735	74	Be nem fizetett adók és illetékekben	360	02
Folyószámla követelésben	3272	94	Átmeneti kamatokban	5859	73
Házbér biztosítékban	200	—	Nyeremény egyenleg	5475	97
Szervezkedési költségben (30 % levonással)	1283	21			
Óvás költségben	83	76			
Előre fizetett kamatokban	1110	62			
Hátrálékos kamatokban	539	86			
Előre fizetett házbérben	70	—			
	413982	43		413982	43

Tartozik.

Eredmény-számla.

Követel.

Betét kamatokért	6848	15	Váltó kamatokért	28500	—
amat adóért	684	82	Jelzálog kölcsön kamatért	1749	92
Visszleszámítási kamatért	8002	—	Előleg kamatért	650	39
Személyzet fizetésért	5313	21	Vegyes bevételért	449	42
Házbérért	1360	—			
Allami s egyéb adókért	1200	22			
Költségeikért	1722	55			
10 % avulási költségben a leltárnál	192	86			
30 % leírás a szervezkedési költségnél	549	95			
Nyeremény egyenleg	5475	97			
	31349	73		31349	73

Rimaszombat 1899. évi január hó 1-én.

Müller Vilmos, könyvelő. **Dr. Fodor Béla**, aligazgató. **Stoloz Márton**, igazgató. **Bursky Sámuel**, pénztárnok.

Kaloosay Gyula, igazg. tan. **Molnár Lajos**, igazg. tan. **Stokovits Emil**, igazg. tan. **Dr. Szeles Ödön**, igazg. tan.

Dr. Cziner Miksa, igazg. tan. **Krcs József**, igazg. tan. **Benyo László**, igazg. tan. **Dollák Rezső**, igaz. tan.

A fenti zármérleget valamint nyereség- és veszteség-számlát megvizsgáltuk, s azt úgy a könyvekkel, mint az okmányokkal megegyezőnek találtuk. — Rimaszombaton, 1899. évi január hó 18-án.

Jurasko Jakab, f. ü. b. elnök.

Koreny Pál, f. ü. b. tag.

Draskóczy László, f. ü. b. tag.

Hámos Zoltán, f. ü. b. tag.

Pitta Lipót, f. ü. b. tag.

Pályázati hirdetmény.

A Rimamurány-salgó-tarjani vasmű-részvénytársaság ózdi vas- és aczélgyáránál fennálló élelmezési üzlet részére egy **kereskedői és vendéglősi teendőkre képesített** és ilyenekben teljesen jártas és tapasztalt óvadékképes **kezelő keresetlik**, az intézet által raktáron tartott élelmezési cikkek és italok elárúsítására és az ezzel kapcsolatos vendéglői kezelés ellátására.

A kezelő az élelmezési intézettel szerződéses viszonyban áll, melynek közelebbi feltételei alólírott hivatalnál, vagy az élelmezési intézet igazgatóságánál Ózdon megtekinthetők. A hirdetett állás legkésőbb f. évi július hó 1-én lesz elfoglalandó.

A képesítést az eddigi foglalkozást, stb. igazoló okmányokkal kellőleg felszerelt kérvények f. évi márczius hó 1-ig nyújtandók be az alólírott hivatalhoz.

Salgó-Tarján, 1899. január hó 6-án.

A Rimamurány-salgó-tarjani vasmű-részvénytársaság műszaki vezérigazgatósága.

2—3